

OKROCONY (10) *part praet pass pf*

Pierwsze o jasne; -kro- (3) Mącz (2), BiałKat, -kró- (1) KochPs; -ony (2), -óny (1); -ony BiałKat; -ony : -óny Mącz (1:1).

sg m N okrocony (3). ◇ f A okroconą (1). ◇ n N okrocon(e) (1). ◇ pl N m pers okroceni (4); -eni (1), -(e)ni (3). subst okrocon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: okrocony od kogo (1).

Sł stp s.v. 1.okrócić, Cn s.v. ogłaskany, Linde bez cytatu s.v. okrocić oraz w objaśnieniu s.v. okrotny.

Poskromiony, obłaskawiony; cicur, mansuetus Mącz (10) : Cicur, Swoyski/ Niepłochi/ Okrocóny/ Ogłaskány. Mącz 53a, 208c [2 r.]; Bo iáko on Bucephał nie był okrotzony/ Przecię od Alexándrá fnádnie obieżdżony. WierKróc A3.

okrocony czym (1): wízelkie przyrodzenie źwierząt [...] dawa lię vłkromić/ y okrocone ieft [domantur et domita sunt] przyrodzenim ludzkim WujNT Iac 3/7.

W porównaniu (1): śwowolności człowiecze potłumił: á ná nie/ iáko nie ná okroczoną beftyą/ iárzmo włożył BiałKat 43v.

Przen: Pokonany, ujarzmiony (4) : Ták iż oni przed ich mocą będą zátrożeni y okroceni [turbabuntur et silebunt Vulg]/ że przed nimi vćiekać będą. BibRadz 4.Esdr 15/32, 4.Esdr 15/33; CzechRozm 114.

okrocony czym (1): Owi głodem/ á drudzy morem okróceni/ Wiełka [!] troskámí część poráženi. KochPs 166.

Synonim: poskromiony.

Cf NIEOKROCONY, 1. OKROCIĆ

JDok